

страница на миналото, бащата открива на този, когото е отгледал като свой син, истинския път на цялостни натури, които не се препъват о напластени предразсъдъци.

Стаматов тръгна към театъра. Той носи тетрадката си на Лилиев, в чийто кабинет често си отдъхваше в приятелски разговор, и носи с нея своята перада съдба.

ПИСМА НА САЛВАТОРЕ КУАЗИМОДО

НИКОЛАЙ ДОНЧЕВ

През лятото на 1962 г., по българска покана, големият италиански поет и Нобелов лауреат Салваторе Куазимодо гостува на Съюза на българските писатели. Имаш честта и радостта да съпровождам поета през неговото близо десетдневно пребиваване в нашата страна. Идването на Куазимодо у нас бе предшествувано от размяна на приятелски писма, с които се установи връзката на италианския поет с нашата страна. Салваторе Куазимодо бе придружаван при своето пътуване в България от госпожа Анна-Мария Анджолети, която му посвети след неговата предвременна кончина внушителен сборник, който съдържа значителен брой страници, описващи документално връзките на италианския поет с посетителите от него страни и срещите му с различни лица.

След завръщането си от пътуването в България италианският поет сподели драговолно впечатления и спомени в писма, адресирани до мене, които ще си позволя да преведа, защото са любопитен документ за сърдечността на поета, почувствувана при досега му с наши хора, чиято топлина и непринуденост е съгривала пребиваването му в България и е оставила незаличима дияра в отзивчивото му южко сърце. В своя живописен очерк за поета Анна-Мария Анджолети е разказала за слънчевия маршрут на Салваторе Куазимодо до момента, в който поетът стъпва на българска земя, и нейният разказ се чете с видимо удоволствие.

Милано, 5 септември 1964, булевард „Гарибалди“ 16

До Николай Дончев, Съюз на писателите, София

Искам да Ви кажа с какво приятелско чувство си спомням за Вас и да Ви благодаря за твърде любезното Ви

гостоприемство. Дните, които прекарах в България сред „естественото“ мълчание на Варна, ще останат непоколебими и недокоснати. Може би неповторими.

Тук заварих грамада от писма и книги. Трябва набързо да се освободя от задълженията преди пътуването ми в Мексико.

Надявам се да Ви видя в скоро време в Италия и Ви пожелаем активна благодатна работа. Анна-Мария Анджолети си спомня за Вас и Ви благодари за компанията. Горещо Ви прегръщам.

Ваш Салваторе Куазимодо
П. П. Поздравете, моля Ви, софийските приятели.

Милано, 23 септември 1964

Драги Дончев,

Благодаря Ви за милото писмо и Ви пиша набързо в навечерието на замиването си за Мексико.

За списание „Литературна мисъл“ може да подобрете Вие някъде от моите есета от книгата „Поетът и политикът“. Знаем, че имате в ръцете си изданието „Шварц“. Когато излезе Вашето писание, ще бъда радостен да го прочета. Прилагам страница от „Темпо“, в която публикувах статия за България, полемизирайки с „носталгичните“ идеи на журналиста Лили, който бе писал в една своя статия в „Корниере делла сера“ много едри лъжи.

Още веднъж сърдечно благодаря за Вашата мила компания и сърдечно стискам ръката Ви. Много поздрави и от Анна-Мария.

Писмото е подписано от Салваторе Куазимодо и Анна-Мария Анджолети.

Милано, 19 ноември 1964, булевард „Гарибалди“ 16

До Николай Дончев, София

Драги Дончев,

Благодаря за писмото и за бележките, които ми давате в него. Нашето пътуване в Мексико бе действително интересно и се надявам да Ви изразя главно моите впечатления.

Почти уверен съм, че ще бъда в Сицилия за събранието на КОМЕС (Европейска общност на писателите — б. м., Н. Д.) в първите дни на декември и ще разговаряме, както в България.

Пращам Ви отделно малка сбирка с мои неиздадени стихове, излезли като приложение към едно есе на Дж. Салвети. Не е още книгата „Да даваш и да имаш“, но нещо има от нея.

С преданост и приятелска почит, и сърдечни поздравии от Анна-Мария.

Ваш Салваторе Куазимодо

31 август 1966, Милано, булевард „Гарибалди“ 16

До Николай Дончев, София

Драги Дончев,

Разповедих на издателя Мондадори да Ви изпрати тома с работи на Арге-

зи. За съжаление издателят не е бил много внимателен и една от най-губителните грешки е, че е означил като родно място на румънския поет Будапеща вместо Букурещ.

Благодаря Ви за живия интерес, който проявявате винаги спрямо мене. Надявам се да мога да Ви срещна в скоро време, дори и да не дойда в България, където Съюзът на писателите ме е поканил за началото на октомври, понеже по същото време имам други задължения — това за премията „Кианчано“. Анна-Мария, заедно с мене, си спомня топло за сВа.

Ваш Салваторе Куазимодо

Милано, 24 ноември 1969,
булевард „Гарибалди“ 16

Драги Дончев,

Благодаря Ви много за любезните думи, които ми отправяте. Наредих да Ви се изпрати екземпляр от сбирката „Земя несравнима“ (последната отделно издадена стихосбирка на Салваторе Куазимодо — б. м., Н. Д.).

Ваш Салваторе Куазимодо